

Божие СЛОВО

ГОДИНА XX, БРОЙ 8 (205) • 2011 година

ISSN 08615519

цена 0,30 лв.

Господната молитва

“Отче наш, Който си на небесата, да се свети Твоето име.”

(Ев. Матей 6:9)

Понякога се повдига такъв въпрос: Нима Бог има нужда от нашата молитва, за да се свети името Му? Нима Той не е властен да направи каквото си иска? Властен е и силен е, но работата е там, че става дума да се свети Неговото име не някъде другаде, а тук на земята, сред човешкото общество. Бог, Който е създал това общество, иска Неговото име да се свети между човеците, като те вземат дейно участие в това осветяване. Да предположим, че един богат земеделец има една плодородна нива, която той сам може да разработи. Но ако

П-р Димитър и Дора Митеви

той има семейство и ако е мъдър и любящ, ако той мисли за бъдещето на своите деца, той ще желае и децата му да участват в разработването на нивата, за да се научат и

да знаят как да я разработват най-добре и за да се радват на плодовете на своя труд. Така и небесния Отец не иска да ни наложи Своята

прод. на стр. 2 ↗

“Исус казва: Аз съм истинската лоза и Отец ми е земеделецът. Аз съм лозата, вие сте пръчките; който пребъдва в Мене и Аз в него, той дава много плод;

Ако пребъдете в Мене и думите Ми пребъдат във вас, искайте каквото и да желаете, и ще ви бъде. В това се прославя Отец Ми, да принасяте много плод; и така ще бъдете Мои ученици. Както Отец възлюби мене, така и Аз възлюбих вас; пребъдвайте в моята любов.”

(Ев. Йоана 15:1-9)

✎ продължава от стр. 1
 воля, но иска ние свободно да изберем това и да го пожелаем. Нещо повече: и да се молим Той да ни даде Своята божествена помощ в тази работа.

1. В Стария завет Бог се е откривал на хората под много имена, две от които са основни и постоянни. Първото е “Йеова” или “Яхве”, което значи: **Съществуващият** (Исх. 3:14). Когато ние в душата си вярваме и с устата си изповядваме, че Бог е единствено съществуващ, че Той е вечно съществуващ, с това ние светим Неговото свято име. Когато пък вярата ни в Неговото съществуване е разклатена, ние причиняваме скръб на небесния Отец и сме недостойни Негови деца.

Второто име, с което Бог ни се открива е, че Той е свят и то не само свят, но че Той е и **Всесвятият**, Святият Израилев, Святият на светиите. Прор. Исаия е имал това чудно видение: Бог Отец седнал на висок престол и около Него и под Него летящите серафими викат: “Свят, свят, свят е Господ Саваот, пълни са небето и земята с Неговата слава.” (Исх. 6:1-3).

В Стария Завет благоговението към Божието име било толкова голямо и така прилежно освещавали Божието име, че името Йеова, т. е. Яхве, не се произнасяло, но се заменяло с други Божии имена, защото старозаветните се смятали за люде с нечисти устни. Повод за таква благоговейно освещаване на Божието име те вземали от третата Божия заповед, която гласи: “Не споменавай напразно името на Господа твоя Бог, защото Господ няма да остави ненаказан оня, който изговаря името Му напразно.”

(Исх. 20:7).

2. И така, Бог е свързал съюз с хората, като им е дал името Си, когато ги е създал, когато е вдъхнал на човека безсмъртна душа, която може да достигне съвършенството на Своя небесен Родител. Бог е дал името Си на човека и когато е изкупил човека от неговото падение и му е дарил прошка на греховете и велико спасение. Ето защо, това име бидейки в нас, трябва **да се свети от нас и в нас**: в душата,

в мислите, в чувствата, в намеренията, както и външно в постъпките и делата – във всичко човек трябва да бъде чист и свят, за да се уподоби на своя Създател, Чийто образ носи. “И тъй, бъдете съвършени, както е съвършен вашия небесен Отец.” (Мат. 5:48).

Десетки пъти се повтаря в Словото Божие това искане, щото вярващите в Бога да бъдат святи и чисти, тъй като от всички други качества святостта най-много ни доближава до Бога. Ние не можем да бъдем мощни и силни като Бога, нито всезнаещи и вездесъщи, но можем да бъдем святи. Освен това, никъде в Божието Слово не ни е казано, че ако не сме велики или славни, няма да видим Бога, а се казва, че без святост “никой няма да види Господа.” (Евр. 12:14). Именно защото Сатана поиска да стане равен на Бога без святост, без чистота, затова Бог го отхвърли завинаги, а на нас многократно ни напомня: “Бъдете святи, понеже Аз съм свят.” (Лев. 11:41; I Петр. 1: 15,16).

Бог иска от нас преди всичко **вътрешна святост**, защото без нея не е възможно да се прояви святост във външни постъпки и дела. Бог не желае ние да се приближаваме при Него с устата си и да Го почитаме с устните си, а сърцата ни да стоят далеко от Него (Марко 7:6), но иска сърцата ни да Го почитат, намирайки се в близост до Него. Ала за това се иска човек да има добро сърце, защото “добрият човек от доброто съкровище на сърцето си изнася добри неща.” (Лука 6:45).

Няма добро дърво, което да дава лош плод. Така е и с човешкото сърце. Човек не се ражда с добро или с лошо сърце, но има свободата, ако това сърце е лошо, да го направи добро чрез предаване сърцето си на Господа Исуса Христа, чрез едно истинско новородение, чрез една пълна духовна промяна, извършена под влияние на Святия Дух; ако пък сърцето е добро, да го направи още по-добро, да го очисти, да го издигне до престола на Бога.

Старозаветните люде като Мойсей, Илия и други светии получаваша от Бога една чудна светлина,

която заслепяваше очите на заобикалящите ги. Но докато у тях тази светлина на Божията святост е била видима и силна като слънце, у нас тя пребивава **невидимо**, вътрешно свети като някое слънце. Как става това предаване на тая светлина от Бога на човека? Нека си послужим с един исторически пример.

Знаем, че гробниците на древните египетски фараони се изкопавали дълбоко в земята. Те представлявали дълги зигзагообразни коридори, криволичещи насам и натам и най-после отвеждащи до самата гробница. Тези дълги подземни пещери нямали прозорци. Но как са се осветявали те през времето, когато ги работели и особено при погребението на фараона? С факли не можели да си служат, защото те изпущали дим, който пречел на дишането в дългите коридори. Тогава решили да използват слънчевата светлина. Пред гробницата отвън било поставено едно огромно огледало, върху което падала изобилната в Египет слънчева светлина, а огледалото я вкарвало в пещерата. На всеки завой вътре в коридорите били поставени огледала и така от огледало на огледало светлината се изпращала вътре и цялата гробница получавала прекрасно осветление.

По същия начин Господ Бог, в лицето на Господа Исуса Христа, дойде между нас, та с личния Си пример да ни докаже и да ни даде тази вечна светлина, за която сме създадени. От Него, като от Слънце, човешките огледала черпят и предават тая безсмъртна светлина и ще я предават докато Сам Той дойде и ни вземе при Себе Си, където Той ще бъде нашето вечно Слънце. Така казва и ап. Павел, че ние сега всички с открито лице, гледайки славата Господна в лицето на Исуса и черпейки от нея като от огледало, се преобразяваме в същия образ от слава в слава, от Духа Господен (II Кор. 3:18).

3. Древните казват, че името Божие най-добре се освещава чрез нашите **добри отношения към нашите ближни**.

От нашите отношения към нашите ближни името Божие най-мно-

го или се прославя, или пък се хули. Свещеникът и левитът от притчата за добрия самарянин похулиха Божието име, когато като съзряха бития до смърт и полумъртъв човек, не се спряха, не му помогнаха, а с безразличие отминаха. Всеки от нас, който в отношенията си със своите близки постъпва по този начин, нека да знае, че не освещава, но хули Божието свято име.

Чрез добрите отношения към нашите близки името Божие истински се освещава. Имало някога един човек, който редовно ходел в Божия храм и споменавал в молитвите си само три имена: болна майка-вдовица с двете ѝ невръстни дъщери. Веднъж свещеникът го запитал: “Кои са тези жени, за които постоянно се молиш?”

“Първото име – казал той – е името на една бедна вдовица, която безпомощна лежи на легло и отчаяна, цяла обляна в сълзи очаква своя земен край. А другите две имена са имената на двете ѝ малки дъщери, които остават без закрила и помощ. За тях аз се моля на Бога.” – “А защо не споменаваш собственото си име? Нямах ли свои близки?” – запитал пак проповедникът.

“Чувствам се недостоен да се моля за себе си, когато други се нуждаят от това повече от мене.”

Един ден той намерил проповедника и му дал голяма сума пари. “Продадох – казал той – къщата си, имота си и ето сега Ви ги давам, за да ги дадете не от мое име, а от Божие име на онази нещастна жена, за да се излекува и да отгледа децата си.” След това той си отишъл. С парите майката наистина се излекувала, а дъщерите ѝ – едната от тях станала голяма пианистка, а другата – прочута певица. А човекът, който им подарил това щастие, беден и неизвестен на света, свършил безшумно своя живот в една таванска стая. На гроба му стърчал малък дървен кръст без надпис и без следа от неговия живот.

Минало време. Тайната му по някакъв начин била разкрита. Един ден дошли на гроба му три жени:

Господ е Пастир мой

“Господ е Пастир мой; няма да остана в нужда.

На зелени пасбища ме успокоява, при тихи води ме завежда. Освежава душата ми; води ме през прави пътеки заради Името Си. Да! И в долината на мрачната сянка ако ходя, няма да се уплаша от зло; Защото Ти си с мене. Твоят жезъл и Твоята тояга, те ме утешават...

Наистина благодетел и милост ще ме следват през всичките дни на живота ми; и аз ще живея завинаги в Дома Господен.”

(Псалом 23)

едната вече престаряла, а другите две – в разцвета на живота си. Поклонили се те на гроба и с заплакани очи се молели Бог да им помогне да осветят и те името Му, както и техният благодетел бил сторил това.

Днес ние светим с невидимата светлина на Божията благодат и святост, но иде ден, в който праведните ще светнат като слънце в Царството Небесно.

В това царство “нощ не ще да има и не ще има нужда от светило, защото Господ Бог ще осветлява... и светило ще е Агнецът.” (Откр. 22:1).

*П-р Димитър Митев,
Велико Търново*

Пазете се да не ви заблуди някой

П-р Емануил и Силвана Тотеви

1. Предупреждението на Христос

„И когато седеше на Елеонския хълм, учениците дойдоха при Него насаме и казаха: *Кажни ни, кога ще бъде това? и какъв ще бъде белегът на Твоето пришествие и за свършека на века? Исус в отговор им каза: **Пазете се да ви не заблуди някой.***” (Ев. Матей 24)

Живеем във време на свръхпредлагане на информация, продукти и услуги и възможностите човек да се заблуди и да се подлъже са изключително много. Как можем да отличим истината от лъжата, фалшивото и некачественото от истинското и негодното от качественото. Фасадата и опаковката не винаги са гаранция за съдържанието. Ето защо предупреждението на Христос е валидно повече от всякога: Пазете се да не ви заблуди някой! Обръщам ви внимание, че това е отговорност и постоянен ангажимент на всеки от нас. Разбира се отговорност е и на духовните водачи да бдят над душите на хората, които са им поверени от Бога.

2. Хората не винаги са това, за което се представят.

„Защото мнозина ще дойдат в

*Мое и ще кажат: **Аз съм Христос, и ще заблудят мнозина.***” (Мат. 24:5)

Хората в църква могат да си поставят най-различни етикети и да се представят за свети Божии пратеници, но Библията ни казва, че ще разпознаем тяхната същност по духовен начин – “Изпитвайте духовете” и по плодовите им, т.е. доколко Христовия характер се проявява в живота и делата им. Библията не случайно говори за вълци облечени в овчи кожи. Хората в света непрекъснато играят театър и носят маски, за да прикриват това, което са всъщност и това, което мислят.

3. обстоятелствата също могат да бъдат подвеждащи.

„И ще чуете за войни и за военни слухове; но внимавайте да се не смуцавате; понеже тези неща трябва да станат; но това още не е свършекът. *Защото ще се повдигне народ против народ, и царство против царство; и на разни места ще има глад и трусове. Но всичко това ще бъде само начало на страдания, Тогава ще ви предадат на мъки и ще ви убият; и ще бъдете намразени от всичките народи поради Моето име. И тогава мнозина ще се съблаз-*

Ние вярваме

Като Църква ние открито и ясно отстояваме:

Вярваме в апостолското кредо на вярата.

Вярваме в Троицата Отец, Син и Светия Дух.

Вярваме в свръхестественото зачатие на Господ Исус Христос.

Вярваме в смъртта и възкресението на Исус Христос.

Вярваме във възкресението на Исус Христос в третия ден.

Вярваме Той се възнесе в Небесата.

Вярваме пролятата кръв на Исус може да очисти всеки грях.

Вярваме всички хора могат да се примирят с Бога, чрез Исус Христос.

Вярваме, че който изповяда с устата си, че Исус е Господ и повярва в сърцето си, че Бог Го е възкресил от мъртвите, ще се спаси!

Вярваме Исус стана вседостатъчна жертва за греховете на всички хора.

Вярваме Църквата е живо семейство, иззявяващо живота на Христос на земята.

Вярваме в чудотворната мощ на Исус, който спасява, изцелява и освобождава днес, както го е правил преди 2000 години.

Вярваме в дарбите на Светия Дух днес: Исус Христос е същия вчера, днес и довека.

МОЛИТВЕНА ТЕЛЕФОННА ЛИНИЯ

Можете да се обаждате за молитва на следните телефони:

02/ 9973307, 9973207

Кажете накратко проблема си и ще получите подкрепа от ходатайствения молитвен екип!

нят (ще се съборят), и един друг ще се предадат, и един друг ще се намразят.” (Ев. Матей 24:6-10)

Подреждането или неподреждането на обстоятелствата по определен начин не е гаранция за това, че ние или някой е на прав път. Както и друг път съм казвал, това, че на някого привидно му “върви” в живота не означава, че Бог благоволява в него. От друга страна, това, че се сблъскваме с трудности също не означава, че “страдаме заради Христос” или че това е “изпитване на нашата вяра”. Понякога срещаме препятствия и си навличаме неприятности от собствената си твърдоглавост или неразумност. Същевременно, срещането на съпротива не е критерий, че сме на грешен път...

3. Пророчествата на хората могат да бъдат заблуждаващи.

„И много лъжепророци ще се появят и ще заблудят мнозина. Но понеже ще се умножи беззаконителството, любовта на мнозинството ще охладнее. Но който устои до край, той ще бъде спасен. И това благовестие на Царството ще бъде проповядвано по цялата вселена за свидетелство на всичките народи; и тогава ще дойде свършекът.

(Ев. Матей 24:11-14)

Не зная колко от вас са изпадали в ситуация, в която някой идва и казва: “Бог ми говори това за теб.” Не веднъж съм чувал истории на хора, които са твърдели, че Бог им е казал, че някой ще бъде техен съпруг или съпруга. Много хора злоупотребяват с израза “Бог ми каза” или “Така казва Господ”, за да придадат значение на думите си и да накарат хората да им повярват. Хората се доверяват на врачки, астролози, гадатели, голяма част от които твърдят, че правят това от Бога. Но Бог мрази това и за него дейността на тези хора е нечиста и гнусна. Библията я нарича мерзост, т.е. по същия начин, както нарича и предстоящото обезчестяване на храма от антихрист.

4. Знаменията и чудесата също могат да служат за заблуда

„Тогава ако някой ви каже: Ето тук е Христос, или: Тук, не вярвайте; защото ще се появят лъжехристи, и лъжепророци, които ще покажат големи знамения и чудеса, така че да заблудят, ако е възмож-

но, и избраните.” (Мат. 24:23, 24)

Знаменията и чудесата не са определящи за това какво е истина. Те дори могат да бъдат лъжа.

Във Второ Солунци, гл. 2 четем: *„Този, чието идване се дължи на действието на сатана, съпроводено от всякаква сила, знамения, лъжливи чудеса, и с всичката измама на неправдата, между ония, които погиват, защото не приеха да обичат истината, за да се спасят.”*

5. Божието слово е истина и е отправна точка и мерило за всичко в този свят.

„Отвори очите ми, за да гледам чудесни неща в Твоя закон.” (Псалом 119:18) „Чрез словото си Бог сътвори Вселената и я управлява понастоящем.” (Евреи 11:3)

Чрез вяра в Словото имаме духовно новородение. *„Понеже сте очистили душите си, като сте се покорили на истината, която докара до нелицемерно братолюбие, обичайте се един друг горещо, от сърце, тъй като се възродихте, не от тленно семе, а от нетленно чрез Божието слово, което живее и трае до века.” (1 Петр. 1:22, 23)*

То ни дава свобода на духа, душата и ума; дори прави и тялото ни свободно от болести, чрез вяра и действието на Святия дух. *„Тогава Исус каза на повярвалите в Него юдеи: Ако пребъдвате в Моето учение, наистина сте Мои ученици; и ще познаете истината и истината ще ви направи свободни.”*

(Йоан 8:31, 32)

Божието слово служи за нашето осветение и духовно израстване. *„Освети ги чрез истината; Твоето слово е истина.” (Йоан 17:17)*

„И тъй, като отхвърлите вся-

ка злоба, всяка лукавщина, лицемерие, завист и всяко одумване, пожелавайте като новородени младенци, чистото духовно мляко, за да пораснете чрез него към спасение.”

(1 Петрово 2:1, 2)

6. Една от най-големите заблуди на Сатана в днешно време е смесването на християнството с модела на света

„Да пазите повеленията Ми. Да не пускаш добитъка си с добитък от друга порода; да не сееш разнородни семена в нивата си; нито да обличаш дреха тъкана от разнородна прежда.” (Левит 19:19)

- **Добитъкът** говори за начин на изкарване на прехраната, т.е. работа и служение; Християнинът не може да очаква Божието благословение, ако прави бизнес или работи, без да се съобразява с Божиите принципи, както много хора всъщност правят – по нечестен начин и като за пред другите;
- **Семето** е символ на словото – не може да се смесва истина с лъжа; няма полуистина и полулъжа; както и няма благородна лъжа; истината е истина, а лъжата е лъжа;
- **Облеклото** е символ на стила и начина на живот – човек не може да живее за Бога и същевременно да живее, както хората без вяра и страх от Бога – любовта към света или светския модел е вражда против Бога.

Христос ни предупреждава да внимаваме и да се пазим да не ни заблуди някой. Да имаме проста вяра и искрено доверие в Него както децата, но да не бъдем наивни и доверчиви, а да сме незлобливи като гълъбите и разумни като змиите.

П-р Емануил Тотев

Божия църква „Дом на радост“

с п-р Вл. и Б. Владимирови
Ви канят на Богослужения
В кв. Люлин 8 (заг Билла)
Вторник и петък от 18:30 ч.,
неделя от 11:00 ч.

В Баня,
ул. „Св. Кирил и Методий“ 16
сряда 18:30 ч.; неделя 9:30 ч.

НОВО! Младежко и тийнейджърско! НОВО!

Кога: Всеки петък от 18:30ч.

Къде: Църква "Дом на радост", ж.к. Люлин 8, ул. "Тоце Делчев" 34
(заг магазин Била)

Младежки ръководител: Георги Ангелов (Жоро)

Мобилен тел.: 0899 62 52 44

Ако не можете да ни намерите, звънете - и ще уредим въпроса! 😊

На 23.09.2011г., петък, се проведе първата Младежко-тийнейджърска служба в църква „Дом на радост“.

Жоро, Креми, Бисер, Ники, Апостол, Кирчо и още дузина други младежи са сред активните служители на новороденото младежко. Наред с песните и усмивките, всички с голяма сериозност изучават Божието слово, младежки теми, а има и дискусии.

Тъй като винаги е добре да се съчетава духовната храна с барбекю на дървени въглища, още на следващата сряда, 28 младежи се събраха да „разломят хляба“ (и кебапчетата) в двора на църковната сграда (сн. 2).

Ако си тийнейджър или младеж, ако обичаш Исус и желаеш да си сред хора, които Го обичат, или просто искаш да се запознаеш с приятни хора и прекрасен Спасител – Добре си дошъл!

ВАШИТЕ СВИДЕТЕЛСТВА

Спасихме се от катастрофа

Това лято се връщах със семейството си от морето. Времето топло, слънчево. Пътувахме приятно. Карах без напрежение, когато неочаквано колата пред мен ме засече. На сантиметри се разминахме! Погледнах - зад волана жена! Е, не искам да кажа, че зад волана всички жени са лоши шофьори, ама...

Можех да вдигна скандал, да я наругая, но не го направих. Благодарих на Господа, че не катастрофирахме и че спаси живота ни. Когато си на магистрала и ка-

раш бързо, един удар може да е фатален. Добре, че Господ е с нас!

Брат Христо, ж.к. Люлин

* * *

Гостенки от Разлог

На неделното богослужение в началото на октомври имахме три сестри – гостенки от Разлог. Бяха на почивка в комплекс „Здраве“ – гр. Баня. Винаги се радваме на гости, защото ни разказват интересни случаи от живота си.

Едната от жените сподели: „Винаги в

неделя отивам на църква. Преди 10 години точно в този ден мъжът ми настоя да отида с него на село да му помагам. Не ми беше хубаво да не отида на църква, но се съгласих.

На другия ден вдигнах много високо кръвно и попаднах в интензивно отделение в болницата. Молих се наум: „Господи, Исусе, ако искаш, ми спаси живота и Ти обещавам винаги в неделя да съм в църквата! Ако ли не - вземи ме в Твоето царство на небето!“ Бог направи чудо. Скенерът показа, че ми няма нищо!

Ела, върви по водата с мен!

“И начаса Исус накара учениците да влязат в ладията и да отидат преди Него на отвъдната страна, докле разпусне народа. И като разпусна народа, изкачи се на бърдото да се помоли насаме. И като се свечери, Той беше там сам. А ладията бе вече всред езерото, блъскана от вълните, защото вятърът беше противен. А в четвъртата стража на нощта Той дойде към тях, като вървеше по езерото.

И учениците, като Го видяха да ходи по езерото, смутиха се и думаха, че е призрак, и от страх извикаха. А Исус веднага им проговори, казвайки: *Дерзайте! Аз съм; не бойте се. И Петър в отговор Му рече: Господи, ако си Ти, кажи ми да дойда при Тебе по водата. А Той рече: Дойди! И Петър слезе от ладията и ходеше по водата да иде при Исуса. Но като виждаше вятъра силен, уплаши се и, ка-*

то потъваше, извика, казвайки: Господи, избави ме! И Исус веднага простря ръка, хвана го, и му рече: Маловерецо, защо се усъмни? И като влязоха в ладията, вятърът утихна. А ония, които бяха в ладията, Му се поклониха и казаха: Наистина Ти си Божий Син .И като преминаха езерото, дойдоха в генисаретската земя .И когато Го познаха тамошните мъже, разпратиха по цялата оная околност и доведоха при Него всичките болни; и молеха Го да се допрат само до полата на дрехата Му; и колкото се допряха, се изцелиха.“

(Матей 14:22-36)

Колко често и лодката на нашия живот се оказва сама сред бурята и насрещния вятър. Не само природните стихии, ами като че ли цялата армия на врага е мобилизирана срещу теб. От кога не си виждал ясно и безоблачно небе в живота си, почти не помниш. Низ от бурни вълни и насрещен вятър. Вятърът ти пречи да държиш пра-

вилния курс, а високите вълни могат да потопят ладията, в която плуваш.

Вятърът са изкушенията. Те имат за цел да смениш курса и вместо към брега да плуваш към скалите, където са опасните подводни камъни, които не се виждат на повърхността. Заръката на Исус за конкретен бряг става все по-далечна и трудна.

Вълните, от своя страна са безкрайните удари, нанесени от житейските проблеми, болести, безпаричие и семейни скандали, които целят да доведат дори най-опитните моряци до безкрайно изтощение и от там до удавяне.

Нещата не бяха такива в началото. В началото се шегуваме и порим вълните. Правим пози за снимки и се шегуваме със слабия ветрец който не знае на какви „морски вълци“ е попаднал. Изкушенията (вятърът) са слаби, а вълните леко полюшват лодката, в която си разказваме шегички с приятна компания. Да преминат от другата страна беше „фасулска работа“ за опитни рибари като Петър, Йоан и Андрей. Но та-

прод. на стр.8 ↗

П
ъ
з
е
л

О	С	В							
Р	Е	З							
Т	А	Т							
						С	Т	И	
						О	Т	И	
						Е	Н	В	

О	С	В						С	Т	И
Р	Е	З						О	Т	И
Т	А	Т						Е	Н	В

Л	О	В						С	В	Е
Н	А	К						И	А	З
П	Р	А						Т	Я	Х

Г	И	Ч						Т	А	Т
И	Н	А						П	Р	А
Т	О	С						В	С	В

Е	Т	И						А	К	А
И	С	Т						Т	И	Х
В	О	Е						Е	Т	А

О	Е	И								
А	К	Т								
Т	И	М								

А	К	А								
Т	И	Х								
Е	Т	А								

Два от елементите на пъзела са на местата си. При правилно подреждане на останалите ще прочетете Йо 17:17, 18.

Харизан Харизанов

Ела, върви по водата с мен!

↪ продължава от стр. 7

зи „фасулска работа“ им коства повече от 6-7 часа гребане и крайно физическо изтощение, примесено с хиляди въпроси, кои-

Господ, следователно няма и начин. Там където свършват нашите начини, започват Божиите чудеса! Нашата неспособност да-ва място на Божията способност.

След 7 часа гребане и погребани надежди апостолите виждат силует на движещ се по вълните човек към тях. Бурята не го докосва. Вълните пред него стихват. Като, че ли Му се покланя цялата природа. Вече е започнало да се развиеделява и поради това те виждат силуета ясно.

то се въртяха в главите им: „Исус, не знаеше ли, че ще излезе буря? Защо ни изпрати да гребем сега? Изобщо, какво ще правим там?“ Може би въпросите не са били изречени, но в умовете на апостолите бурята е бушувала с не по-малка сила. Както бушува и твоята и моята, когато сме в проблем.

И ние тръгваме на път, знаем къде отиваме и знаем и как да стигнем, но нещо изниква изведнъж. Нещо неочаквано и голямо, което ни е трудно да преодолеем. Даже трудно не е точната дума. Изглежда невъзможно!

Само преди няколко часа всичко изглеждаше възможно. Всички те са били свидетели и участници в чудото с нахранването на 5000 души с 5 хляба и две риби. Видели са как за Бога няма нищо невъзможно!

Но къде е Исус сега? Защо не идва? Пък и как ли да дойде като те са взели единствената лодка. Исус го няма и няма изгледи да дойде. Няма ладия за

„Призрак е!“

Призракът, сякаш за да допълни ужаса, който изпитват, проговаря: „Дерзайте! Аз Съм, не бойте се!“ Този глас е познат. Той не внася смут, а надежда. Не внася паника, а мир.

Тук е! Дошъл е за нас! Спасени сме!

Всички познаха Исус, но за Петър това не беше достатъчно. Той искаше по-скоро да излезе от кошмарната лодка и да се хване за Исуса. Почти долавяме тона на гласа му, когато казва „Господи, ако си Ти, кажи ми да дойда при Теб по водата.“ Страхът отново е дал място на дръзновението; паниката – на куража.

Дали имаше съмнение в Петър? Дали беше познал своя учител? Несъмнено. Иначе нямаше да излезе от ладията на сред бушуващото езеро. И не само това. Петър не само разпозна Исуса, но Го познаваше и по характер.

Не случайно, когато погледна настрани към вятъра и вълните и взе да потъва,

Петър протегна ръката си към Господа и извика: „Господи! Избави ме!“ Ако разпознаеш Исуса, ще се хванеш за мачтата на своята лодка и ще Го чакаш да ти помогне. Трябва, обаче истински да Го познаваш, за да скочиш от борда и да тръгнеш към Него.

Трябва да знаеш що за личност е Той, за да тръгнеш по водата към Него. Ако си мислиш за Бога: „Той е строг и ако съгреша ще ме накаже“, тогава положително ще стоиш в лодката и няма да рискуваш. Ако обаче истински Го опознаеш, ще разбереш, че Той няма да ти откаже помощ, когато потъваш. Само тогава ще можеш да заявиш като псалмиста:

„Понеже Той е положил в Мене любовта си, казва Господ, затова ще го избавя; Ще го поставя в безопасност, защото е познал името Ми. Той ще Ме призове, и Аз ще го послушам; С него ще съм, когато е в бедствие; ще го избавя и ще го прославя.“ (Пс. 91:14-15)

Истинската личност на Бога и Неговият характер се изявяват най-ярко в личността на Исуса. Приеми Исус като Личен Спасител (онзи, който ти подава ръка, докато потъваш), чети Новия Завет и посещавай църква, където Неговата личност е в центъра.

Той заслужава да прекрачиш борда на ладията си, за да се озовеш в Неговите прегръдки!

П-р Владимир Владимиров

**Абонаменти за 2011 г.
за в-к. „БОЖИЕТО СЛОВО“,
се приемат във всички
пощенски станции
в страната.**

КАТАЛОЖЕН No-106

Абонаментът

**за една година е 3,60 лв.,
за полугодие - 1,80 лв.,
за тримесечие - 0,90 лв.**

1320 София Баня
ул. „Кирил и Методий“ 16

Тел.: (02) 9973307
e-mail: milchot@yahoo.com

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА:

Гл. редактор: Ани Тотева
Вестникът се издържа от волни пожертвования.

Банкова сметка:
Райфайзенбанк, 1320 Баня
ул. „Цар Борис“ 18
IBAN: BG82RZBB9155
1000675428